

Eski ateşi yok ama modern beyaz Türkler ve dindar yeşil Türkler arasındaki çatışma devam ediyor.

Ateşi yok, çünkü beyazlar yoruldu ve yeşillerin pek de umurunda değil. Geçen seçim öncesini hatırlıyorum, twitter'dan takip ettiğim on kişiden sekizi iktidar partisine doğrudan veya dolaylı sövüyordu, ama neticede aldığı oy oranından sonra yılgınlık başgöstermiş olabilir. Ben olsam çoktan bırakmış, kendimi çiçeğe böceğe vurmuştum.

Beyazların anlamadığı, yeşillerin pek de tartışma heveslisi olmadıkları, daha doğrusu tartışmanın *laf*la değil, çalışmayla olanının bir fark yarattığını keşfetmeleri. Beyazlar bunu unutmuş görünüyor, ancak muhaverenin hiçbir vakit pek de önemli bir *güç edinme* aracı olmadığını biliyoruz. Ne istiyor beyazlar? Mantıklı mantıklı konuşsunlar, yeşiller hayata onlar gibi baksın, sonunda herkes ağarsın... Havuz kenarında başörtülü oturan kalmasin, üniversiteye dinciler girmesin, camiler süs mekanı, oruçsuz Mart'a sabitlenmiş Ramazan *toplumsal yardımlaşma ayı* olsun, dini mümkün olduğunca kurulu düzeni desteklemek için kullanalım, mantıklı olan kısımları kalsın, mantıksız kısımlarını kaldırabiliriz...

Ne o öyle, antik arap adetlerine mi kaldık?

Böyle olmuyor ama, hayat böyle değil. Adama *Allah rızası için* verilen ekmek, tanrının olmadığına dair bütün Ateist delillerden daha ikna edici oluyor. Beyaz yardım yaptığı zaman bunu *kendisi ve toplumu için* yapıyor ve nasıl oluyorsa kendine de, toplumuna da yaramıyor, yeşil yardım yaptığı zaman bunu *Allah için* yapıyor ve kendine de, toplumuna da yarıyor.

Bir tarafta *müellefetül kulub* adıyla yeni müslüman olmuşa maddi yardımı kurumlaştırmış bir dinden bahsediyoruz, diğer tarafta bildiği, gördüğü, öğrendiği her şey kibrine gaz veren bir anlayıştan. Belki bundandır. Veya *ortak Tanrı* insanların arasındaki ilişkileri belirlemede diğer tüm cihazlardan daha etkilidir... Bilemiyorum.

Yeşillerin sıkıcı insanlar oldukları muhakkak ama bundan şikayetçi değillerdir belki? Veya o mesture kadın başka erkeklerin bulunduğu ortamda soyunmaktansa, kendine ayrı havuz talep etmeyi ve bunun için beklemeyi daha uygun görüyordur? Üniversiteye giden dince kainatla ilgili okuduğu ve öğrendiğinin, Kitabında yazanla çelişmediğini, bilakis desteklediğini düşünüyordur? Camiye vitray seyretmeye değil namaz kılmaya giden adam cemaat olmanın tek başına olmaktan daha güzel ve etkili olduğuna vakıftır? Oruç tutmanın getirdiği tüm sıkıntılara sabretmenin dünyevi ve uhrevi bir ecri olduğuna inanıyordur ve her sene değişik vakitte gelen Ramazan'ın hayatın zorluğu ve kolaylığını temsil ettiğini düşünüyordur? İnsanların aynı Rabbin kulu olduğu bir düzenin birbirlerinin kulu olduğu bir düzenden daha sağlam ve adaletli olduğuna inanmıştır? İnsanın hayatının pek azının mantıkla idare edildiğini, mantığı hayatının tek mihrakı yapmanın mümkün olmadığını, bir yerde hepimizin bir şeylere iman ettiğini ve hikmetin ezelden beri yaşamakta olan bir hakikate iman etmekte olduğunu keşfetmiştir? Onu öyle görüyorsundur belki ama müslüman belki sadece kendinden ibaret görmüyordur hayatı, ailesi, çevresi, ümmeti ve tarihiyle bir bütündür belki?

Bir insanın ufak menfaatinden nasıl olup da vazgeçebildiğini, neden güneşin altında efil efil serinlemek varken, büründüğünü anlayamazlar... Ahlak dediğimiz kuralların benzer içerikte bir vazgeçme

içerdiğini de anlayamazlar. Dertleri *bir defa geldikleri* hayattan mümkün olduğunca *zengin* ayrılmaktır, velakin bu onları derece derece fakirleştirir. Sonunda elde ettikleri yalnız ve kekre bir son ve vazgeçmek zorunda kaldıkları zevklerin acı hatırasıdır.

Yeşilse vazgeçtiği her şeyin bir karşılığı olduğuna inanarak yaşar, hatıraları geçmişe değil, geleceğe dönüktür. Sona doğru değil, başlangıca doğru yaşar; onun hayatı henüz başlamamıştır.